

Derfor forstår jeg ikke, hvorfor det her skal gøres til en kritik af, at der er nogle, der har sagt nej ved nogle folkeafstemninger. Der har været én folkeafstemning om medlemskab af EU, EF, og da blev der stemt ja. Så er vi nogle, der mener, at der skulle have været nogle flere, men de har jo aldrig været der. Så har der været en løbende politisk diskussion, hvor vi har taget stilling til de ting, der er blevet lagt frem for os. Er det ikke meget rimeligt?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil da gerne slå fast, at i Det Konservative Folkeparti er vi af den opfattelse, at folk selvfølgelig har ytringsfrihed, og det er da klart, at folk har lov til stort set at mene, hvad der passer dem.

Men det her handler jo altså også om, at vi selvfølgelig kæmper for et fælles forenet Europa, og i den forbindelse ser vi selvfølgelig gerne, at der er mange, som synes, at et fælles europæisk samarbejde er et godt projekt, og det er selvfølgelig derfor, at vi gerne vil have, at der er så mange, der er med i den sammenhæng.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det lyder næsten, som om det, der skal tages stilling til, er en pakke, og har man sagt ja til et element i pakken, så har man sagt ja til det hele.

Derfor vil jeg godt spørge: Bag denne her glæde over SF's ja til traktatudkastet, ligger der dermed også en tro på, at så siger SF og SF's medlemmer og SF's vælgere også ja til alt andet, der kommer fra EU, hvad enten det er serviceydelsesdirektivet, det er en fælles mønt, det er opbygning af fælles militær, eller hvad det nu måtte være? Eller er det ikke meget rimeligt, at folk fortsat kan sige nej? Har det nogen mening at diskutere EU, hvis ikke man kan sige nej til nogle af de ting, der kommer?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Nu kan vi jo ikke spå om, hvad SF og andre partier måtte mene i fremtiden, og folk har selvfølgelig lov til, som jeg sagde før, at skifte mening eller mene noget andet på et tidspunkt. Vi kan selvfølgelig ikke undgå at glæde os over, at der er flere partier, som faktisk støtter den politik, som vi også mener er den rigtige i forbindelse med vores EU-samarbejde, men det er da klart,

at der da kan komme situationer hen ad vejen, hvor vi ikke er enige med SF.

Det, vi glæder os over, er, at vi fremover også mere kommer til at diskutere, hvad det egentlig er for et Europa, vi gerne vil have, hvad det er, det europæiske samarbejde skal indeholde fremover, frem for hele tiden at diskutere, om vi overhovedet skal være i EU.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Egentlig synes jeg faktisk, jeg skulle have haft dobbelt taletid, for denne forespørgsel er jo faktisk mere stillet til SF, end den er stillet til statsministeren og til udenrigsministeren, men jeg er med på, at det tillader Folketingets regler ikke, så jeg holder mig til de 5 minutter.

Hr. Keld Albrechtsen er utilfreds med aftalen. Han er så utilfreds med aftalen, at han har valgt at kalde den et nationalt kompromis, for det lyder i hans øre rigtig, rigtig slemt. Heri er han fuldstændig enig med hr. Søren Krarup, som også konsekvent kaldte det et nationalt kompromis, selv om de naturligvis begge to godt ved, at dette ikke er et nationalt kompromis som det, der blev lavet i 1992 og stemt om i 1993. Dette er en politisk aftale om, hvordan fem partier lover hinanden, at de vil håndtere en række bestemmelser i den nye forfatningstraktat, når og hvis den træder i kraft.

I hr. Keld Albrechtsens øjne, eller i hvert tilfælde i hans partis øjne må jeg nok sige, har det gjort ondt værre. Faktisk var der to indvendinger fra hr. Keld Albrechtsen heroppefra. Den ene var den med, at det her er foregået for lukkede døre. Altså alle, der kan slå op i avisernes elektroniske søgesystemer, kan konstatere, at der var umådelig meget diskussion om denne aftale faktisk allerede fra den første dag, hvor alle partier inklusive Enhedslisten var inviteret til møde i Statsministeriet, det var i september sidste år, hvor vi så begyndte forhandlingerne, og til vi sluttede dem og gik ud ad døren. Ganske få minutter efter blev aftalen offentliggjort på webben, så alle kunne se den. Der var ualmindelig meget omtale af den, så det med manglende åbenhed har jeg altså faktisk lidt svært ved sådan helt at synes er et rigtig alvorligt kritikpunkt. Jeg synes faktisk, det er det, jeg vil kalde groft overkill. Der har været meget stor diskussion af det her. Pressen sad ikke med, da vi for-